

BEERS NIEUWSBRIEFKE

MAART 2018 - UITGAVE 113

Mail: alle dagen: parochiesecretariaat.beerzen@odulphusvanbrabant.nl

Telefoon: 013-5141216 op maandag en donderdag van 9-11.

Website: www.odulphusvanbrabant.nl/beerzen/

Bankrekeningnummer: NL94 RABO 0133 891 925

UITNODIGING

Op 20 mei 2018 is aalmoezenier Paul Versteegh 40 jaar priester.

Hij wil deze mijlpaal graag samen met u vieren.

De contactgroep nodigt u uit voor de plechtige eucharistieviering, opgeluisterd door de koren en met gilde-eer om 11.00 uur in de Sint-Willibrorduskerk, Willibrordstraat 16, 5091 CD te Middelbeers.

De jubilaris wordt om 10.45 uur door de Beerse gilden vanuit de pastorie begeleid naar het kerkplein, waar harmonie De Vriendschap een serenade zal brengen aan de jubilaris.

Aansluitend aan de eucharistieviering brengen de gilden een vendelgroet op het kerkplein.

Daarna is er tot 15.30 uur een feestelijke receptie in Gasterij de Kemphaan, Willibrordstraat 12.

U bent van harte uitgenodigd voor deze feestelijke dag.

Contactgroep H. Willibrordus en H. Andreas

KERKBALANS

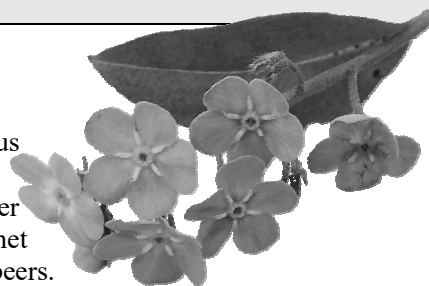
In de weken voor carnaval zijn onze vrijwilligers weer op pad geweest om de enveloppen te bezorgen en/of op te halen. De toezeggingen zijn op dit moment opgelopen tot 33628 euro. Toch weer een heel mooi bedrag! Was u niet thuis toen men bij u aan de deur kwam, of zou u de envelop bij de kerk in de brievenbus doen en hebt u dat nog niet gedaan? Uw bijdrage is natuurlijk nog altijd van harte welkom. Bankrekeningnummer: NL94 RABO 0133 891 925 met vermelding van kerkbijdrage.

Voor wie rond ging, voor wie al betaalde, voor wie nog gaat betalen: onze hartelijke dank is voor u allemaal.

OVERLEDEN

Koos Colsters, geboren in Middelbeers op 4 juni 1926 samen met haar tweelingzus Fien. Het hele leven van Koos stond in het teken van bescheidenheid en zorgen voor anderen. Ze bleef bij haar ouders wonen en na het overlijden van haar moeder in 1976 had ze de zorg voor haar vader. Toen hij in 1979 overleed, bleef Koos in het huis in de Rozenstraat wonen. Ze heeft vele jaren gepoetst in de kerk van Middelbeers.

Ze was tevreden met kleine dingen en wilde niemand tot last zijn. Ze had zo haar gewoontes; de tv ging pas aan bij het journaal van 20.00 uur. Nooit eerder. In de Vestakker had ze het prima naar haar zin. Op 25 november is haar kaarsje langzaam uitgegaan.

Cees van Hoof, weduwnaar van Anna van Veghel. Cees is geboren op 9 februari 1923. Hij overleed op 29 november 2017.

Cees heeft als jongste van een gezin van zeven altijd thuis op de boerderij gewerkt. Op 13 juni 1950 trouwde hij met Anna en ze kregen 7 kinderen. Samen werkten ze op de boerderij aan de Heiakkerweg. Later, op de Steenfortseweg genoten zij van de dieren en den hof. Cees zat dagelijks op zijn hometrainer en zwaaide hartelijk naar iedereen die het huis passeerde. Toen Anna opgenomen moest worden in een verpleeghuis, zocht Cees haar iedere dag op, begeleid door zijn kinderen. Cees was dankbaar, dat zijn kinderen hem ook na het overlijden dagelijks om beurten bleven bezoeken. Hij zat nooit om een woord verlegen, gekscherend en grappend. Het overlijden van Bertus deed hem veel verdriet. Misschien was Cees daarom zo gek op zijn 21 kleinkinderen en bijna 20 achterkleinkinderen; hij kende ze allemaal bij naam. Cees is op een gezegende leeftijd, in goede geest, na een heel kort ziekbed weggeleden uit het leven.

Toon Willems

Toon Willems was een man die op eigen wijze genoot van het leven. Hij maakte samen met Addy zijn vrouw heel wat kilometers op de fiets door de natuur met op zijn tijd een pauze voor een kop koffie op een terras.

Maar zijn grootste hobby was de jacht. In de Utrecht, maar vooral in Westelbeers ging hij mee als drijver, waar hij later toen het niet meer ging, tot ere-drijver werd benoemd. Dat zijn gezondheid hem zo in de steek liet, heeft hem vooral veel pijn gedaan. Bij Maria zocht Toon steun en troost in al die moeilijke jaren.

Toon heeft nooit geklaagd. En hij heeft het leven niet cadeau gekregen. Wat op zijn pad kwam, droeg hij in stilte. Altijd wist hij het gesprek zo te draaien, dat het niet langer over hem ging. Heel belangstellend informeerde hij naar de ander zijn welbevinden. Hij zocht altijd weer naar mogelijkheden, die er wel voor hem waren. Toen hij niet meer in zijn garage kon komen, was het over voor hem. Op 4 december overleed Toon. In januari zou hij 72 jaar geworden zijn.

Hermine van Roosmalen, weduwe van Bert Veldhuis. Hermine werd geboren op 14 januari 1920 in Helenaveen. Hermine was een wijze, kordate vrouw, die alles resoluut aanpakte. Haar leven stond in het teken van onderwijs. Na enige omzwervingen ging ze op de St. Willibrordusschool werken. Ze werkte met grote toewijding tot aan haar pensioen met gedrevenheid mee aan de vele vernieuwingen binnen het onderwijs. Een onderwijzeres in hart en nieren met grote capaciteiten. Hermine ontmoette Bert en ze trouwden in 1969. Samen genoten ze van het leven, ondanks dat Bert aan een ernstige chronische ziekte leed. Hermine zorgde met toewijding en liefde voor haar Bert wanneer dat nodig was. In bescheidenheid en dienstbaarheid. Ook haar familie stond haar na. Ze vertelde met trots over haar neven en nichten en ze voelde zich een gewaardeerde tante. Na het overlijden van Bert pakte Hermine de draad van het leven weer op en deed er alles aan om zowel lichamelijk als geestelijk gezond te blijven. Ze werd een verwoed bridger en deed dagelijks haar gymoefeningen. Hermine overleed in Middelbeers op 20 december 2017.

Kees Vennix ging door het vuur voor zijn vrouw Cisca, voor zijn 2 dochters, 2 schoonzons en 5 kleinkinderen. Hij was een vakman, die als timmerman begon bij Hems in Oostelbeers. Hij leerde echter door, waarna hij het vak door kon geven aan jonge mensen. Het maken van kozijnen, trappen, deuren, maar vooral restaureren vond hij prachtig en daarbij kon hij zich uitleven. Hij was 40 jaar voorzitter van de FNV. Later leerde hij briden, ging fietsen met Cisca en was trots op haar zangkwaliteiten. In 1997 moest hij een zware operatie ondergaan. Hij kwam er wonderwel doorheen, maar toch heeft dit zijn verdere leven beïnvloed. Kees was geen klager en heeft in stilte zijn ziek zijn gedragen. Het heengaan van zijn schoonzoon afgelopen jaar viel hem zwaar. De laatste weken van zijn leven kon hij moeilijk duidelijk maken wat hij bedoelde, maar was blij met de goede zorgen van Cisca en de komst van zijn meiden beloofde hij met een knipoog. Op 6 januari overleed Kees. Hij werd 82 jaar.

Sjef Aarts was een levenslustig menneke. Vroeger op school al was leren niet zijn grootste hobby. Hij zag wel alle vogeltjes voorbij vliegen. Het kwam dan ook nog al eens voor dat hij met strafwerk werd opgescheept. Na zijn schooltijd kwam hij te werken op landgoed Baest in de bossen. Dat werk lag hem wel. Later kwam hij op de vrachtwagen bij de gemeente. Iedereen kende hem. Had je ratten, dan kwam Sjef en geheid dat ze het loodje legden. Hij bracht het zelfs tot opzichter bij de gemeente. Zijn grootste hobby was echter wel vissen en jagen. Zelfs toen hij ziek was, kon hij het niet laten. Vooral de duivenjacht stond hem bijzonder aan. Samen met Annie ging hij veel wandelen en fietsen en hij was haar steun en toeverlaat toen ze ziek werd. Na haar overlijden leerde hij bij het graf Sjaan kennen en er bloeide iets moois op. Hij belde haar vaak voor de koffie. Maar de koffie stond, gastvrij als hij was, ook altijd klaar voor iedereen. Als je ging zei hij altijd: "Het ga je bijzonder". Nu zeggen wij: Sjef het ga je bijzonder. Sjef werd bijna 80 jaar.

Jan van Roij was 62 jaar getrouwd met Riek de Kort. Hij was het 2^e kind in het gezin van Roij. Hij moest al vroeg mee helpen in het gezin met 7 kinderen.

Zelf werd hij de trotse vader en opa van 2 dochters, zijn schoonzons, zijn 5 klein- en 5 achterkleinkinderen. Hij stond altijd klaar om hen te helpen. Een eenvoudig man, die hard werkte, maar ook kon genieten van heel veel dingen in het leven. Een natuurmens was hij. Vissen, eieren rapen, eekhoorns, konijnen en hazen vangen, waarmee dan met de opbrengst weer een pilsje gekocht kon worden. Hij was altijd blij als je kwam en toonde interesse in je. Liefst had hij dat het goed met je ging. Vele jaren voetbalde hij bij Beerse Boys, werkte meer dan 40 jaar bij 'den Hems' in

Oostelbeers, maakte reizen met vrienden en beoefende vele hobbies. Hij was 44 jaar een trouw gildelid. Toen alzheimer zijn leven binnen sloop, werd hij liefdevol verzorgd in de Vestakker. Jan overleed op 10 januari in de leeftijd van 96 jaar.

Harrie Huybregts werd geboren in een gezin met 7 kinderen en groeide op op de boerderij, die hij later voortzette, Eerst met koeien, later stapte hij over op varkens. Hij was een vaardig metaalbewerker en repareerde alles wat kapot was en wat hij kon bedenken. Toen zijn rug opspeelde, bleef hij niet stil zitten, maar ging oud papier ophalen voor het jeugdvakantiewerk. Handboogschieten was een andere grote passie van hem. Het werd hem met de paplepel ingebracht. Ook kinderen en kleinkinderen deelden zijn hobby. Het heeft hem moeite gekost, toen zijn vrouw overleed, hij niet meer kon autorijden en het schieten moest laten voor wat het was. Wel bleef de belangstelling voor wat de jongere garde presteerde bij het schieten, ook al zou je zeggen dat het niet tot hem doordrong. De Beerse bakker had een goede klant aan hem. Worstenbrood moest daar vandaan komen, anders was het geen 'goei'. Op het laatst was er niet veel meer over van de man, die zo vaardig was met zijn handen, met handboogschieten, die zo graag een kaartje legde, biljart speelde en kiende. Harrie overleed op 16 januari. Hij werd 81 jaar.

Harrie Smetsers was in alle eenvoud zorgzaam voor alles en iedereen, die aan zijn zorgen was toevertrouwd. Hij wist wat belangrijk was in het leven. Hij moest al vroeg meewerken om in het onderhoud van het gezin met 8 kinderen te voorzien en ging als 12-jarige jongen in Veldhoven rond met de melkkar. In de oorlog stierf zijn moeder en Harrie die in dienst was, mocht naar huis om mee te werken voor het moederloze gezin. Na de oorlog kwam hij Fien Hamers tegen. Ze trouwden, kregen kinderen, maar moesten kort na elkaar 2 kinderen af staan. Er was veel verdriet, maar Fien en Harrie hervatten het leven en bouwden hun bedrijf aan de Esperenweg steeds verder op. Het was er soms net een zoete inval. Neefjes en nichtjes kwamen ome Harrie helpen. Hij was een vaardig man. Metselen en timmeren gingen hem net zo goed af als boeren. Voor zijn kinderen gold: wat je ook deed, maakte niet uit, maar wel mocht er niet met de pet naar gegooid worden. Hij kon zich kwaad maken over onrechtvaardigheid en vriendjespolitiek. Fien en Harrie genoten enorm van hun klein- en achterkleinkinderen. Paarden speelden een belangrijke rol in zijn leven. Tot zijn 91^e spande hij nog in om een ritje te maken met de sjees. Ze vierden hun 50- en hun 60-jarig huwelijk, maar een half jaar later stierf Fien. Hij moest het nog 10 jaar zonder haar stellen. Uiteindelijk kwam Harrie ook in de verzorging terecht, waar hij nog 5 maanden heeft doorgebracht. Op 21 februari stierf Harrie in de leeftijd van 92 jaar.

Piet van Beers werd als jongste van vijf kinderen geboren op de boerderij, die hij later overnam van zijn ouders. Deze voorzag echter niet in zijn levensonderhoud en dat van zijn gezin en hij ging werken bij het pakhuis. Daar sjouwde hij met zware meelzakken tot zijn 42ste. Toen viel hij en was het werken in loondienst afgelopen. In 1958 was hij getrouwd met Ida Sterken, die hij leerde kennen bij de H. Eik. Ze kregen 3 zonen, 2 schoondochters en later 3 kleinkinderen en 2 achterkleinkinderen, waar hij gek op was. Zijn ouders vonden tot aan de dood toe een thuis bij Piet en Ida en hun gezin. Piet was lid van het Sebastiaansgilde, had zijn eigen moestuin en hield wel van een spelletje kaart, maar vooral van fietsen. Het werd moeilijk voor Piet, toen Ida stierf in 2000. Hij kwam er nooit echt overheen. De boerderij werd vervuld voor diverse andere woningen en de laatste 7 jaar woonde hij in de Vestakker, waar hij het goed naar zijn zin had. Op 24 februari kwam er een eind aan zijn leven. Hij werd 86 jaar.

HOE ZIT DAT?

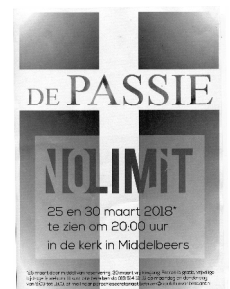
Vaak wordt ons gevraagd waarom parochianen niet worden afgeroepen in de kerk als ze overleden zijn. Waarschijnlijk wordt de overledene dan niet gemeld bij de parochie. Wij maken er met alle liefde melding van, maar alleen als de familie daarom vraagt en de overledene is ingeschreven in onze parochie. Als u dat wilt, luiden we ook de klokken.

PASSIE VOOR PASSIE

Op zondag 25 maart en vrijdag 30 maart verzorgt No Limit twee hedendaagse uitvoeringen van het Passieverhaal in de kerk van Middelbeers. Aanvang beide keren: 20.00 uur.

Wilt u zich voor de uitvoering op zondag 25 maart aanmelden bij het parochiesecretariaat? Vol is vol. Wees er dus snel bij.

Aanmelden voor 30 maart is niet nodig. U kunt uw waardering uitspreken voor de vertolking door No Limit door middel van een gift na afloop van de uitvoeringen.

WEET JE

- Op zaterdag 31 maart van 11.00 -12.00 uur kunt u wijwater afhalen in de kerk van Middelbeers.
- Op Eerste Paasdag wordt er geen communie gebracht naar de Vestakker.

ZIJ ZIJN GEVORMD

Jip Adriaans
Jesse Appels
Maurice van den Berk
Suus van den Brand
Charissa Broeders
Vera Buijlinckx
Roos Gosens
Nick van Hal
Stijn de Jong
Denise Kiemeneij
Mette Kolsters
Daan van Oort
Roel Reijrink
Mathijs Roefs
Dewi Rooijackers
Hanne Timmermans
Bram van de Ven

Op 10 maart werden kinderen uit groep 8 gevormd. Zij kregen tijdens de vormselviering allemaal 1 euro met de opdracht om te proberen meer te maken van die euro, net zoals in het verhaal van Jezus over de talenten. Wij hebben ze weer uitgenodigd voor 25 maart om 10.00 uur om te vertellen en te laten zien, wat zij ermee gedaan hebben. Al hetgeen ze er meer van gemaakt hebben, is bestemd voor het project van Ad Hems.

Gefeliciteerd met je vormsel

OPROEP

Op een ander poetsen is veel leuker dan thuis! Wie komt Koos helpen om de kerk stofvrij te houden? Koffie en thee krijg je er gratis bij.

Komt er niemand, dan zien we ons genoodzaakt, u voortaan uit te nodigen met een stofdoek. Wordt het verplicht poetsen voor de vieringen. Ieder poetst dan zijn eigen plaatsje. Is de kerk toch schoon! Tenminste als je regelmatig een andere plaats zoekt!

GEDOOPT

Jip
zoon van
Joost van den Akker
&
Helma van Hooff
Margrietstraat 42

VASTENACTIEZAKJES

Bij deze Nieuwsbrief treft u een vastenactiezakje aan. U kunt de actie steunen met een geldbedrag op de volgende manieren:

1. Stort een bedrag op: NL16 RBRB 0928987078 t.n.v. Stalpers-Kiemeneij e/o van Moorsel inzake MOV o.v.v. VASTENACTIE
2. Stop het vastenactiezakje in de brievenbus bij de kerk of in de bus achter in de kerk.
3. Maak een bedrag over naar Vastenactie NL21 INGB0000005850 o.v.v. **PROJECTNUMMER 400.590** (ANBI) Vergeet niet ook het projectnummer te vermelden als u het zakje zelf naar de Vastenactie stuurt.

TORENFESTIVAL

Zie onze folder

WEET JE

- dat we nog taarten, cakes en koekjes kunnen gebruiken voor ons torenfestival?
- dat we hopen dat u ze bakt voor het goede doel?
- dat u ze, kant en klaar gesneden, aan kunt leveren op zaterdagmiddag tussen 2 en 3 uur in het parochiecentrum?
- dat we hopen dat u ons niet met lege handen laat zitten?
- dat Ad Hems er dan wel erg karig van af komt?
- dat we nog meer hulp zoeken?
- dat we iemand zoeken bij het bier?
- en de limonade?
- en nog op verschillende plekken meer?
- dat John de rollatorrace zal verslaan?
- dat we gezegd hebben dat hij dat smeugig moet doen?
- dat we dan wel racers moeten hebben?
- dat we ook nog willen klimmen?
- dus kom, kom in grote getale!
- steun het goede doel: het project van Ad Hems: gezondheidszorg op locatie op Noord-Sumatra!
- u zult het ons toch niet alleen laten doen?
- doe spontaan en meld je aan:
neldeenen@chello.nl of
astalpers@gmail.com

Er komt schot in!

De pastorie van Oostelbeers
wordt ter verkoop aangeboden

Niet Vergeten!

Misintenties
huis-aan-huis

14 dagen van te voren
opgeven

ZALIG PAASFEEST